

ניסים

בבעיה ולכן, מכל הכוונות הטובות, רק מגדילה אותה. חישבתי מסלול מחדש והחלטתי לראות את כל הניסים שיש בילד הזה. החלטתי להודות ולהודות ולהודות על זה שיש לי בכלל ילד, ושיש לו חיוך מקסים ושהוא עוזר בבית וישן בזמן ושר נורא יפה. התמקדתי בדברים הנפלאים שיש והפסקתי לראות אותו כמו בעיה מהלכת שרק צריך לטפל בה ולהתעסק איתה. כי תביני, הוא באמת נשמה טהורה!

ולא האמנתי - הבעיה הפסיקה! תוך שבוע! אחרי שהייתי משתגעת ומדברת איתו ולחוצה ממנו... פשוט נס!"

במשחק המחבואים יש עכשיו מלחמה. טבעי להתעסק בבעיה, בקושי ובחושך, אבל אם נחליט, כמעט בכח, להיות בפוקוס על האור! ועל כמויות הניסים שיש בכל רגע - נראה גם נראה, בע"ה, מלא ניסים ונפלאות מעל לטבע!

חודש טוב!

מתחת לבלגאן והחושך שמכסים על הכל - את הטוב. כי כל המטרה של הכיסוי היא גילוי וכל המטרה של המופלא והנסתר היא שנדליק פנס כדי לחפש אותו.

במה זה תלוי?

רק במבט שלנו! **גליעיני ואביטה נפלאות מתורתך** (תהלים קיט יח)

כשאנחנו מורידים את הכיסוי ורואים את הטוב, בכל דבר, אנחנו רק מזמינים עוד ממנו כי כל הרעיון של הנסתר זה נסיון, זה נס להתנוסס. זה כדי שנתבלבל ונשכח ואז כשנשנה מבט - נגלה כמה טוב יש מסביב ונהפוך להיות אנשים גדולים יותר, שעסוקים, בצורה תמידית, בניסים סביבנו ומודים עליהם!

"דקלה קרה לי נס!", קיבלתי אתמול טלפון. "לבן שלי היתה בעיה די מלחיצה, זה התחיל בגיל שלוש ונמשך כמעט 8 שנים. בגיל 11 הוא עבר כבר את כל סוגי הטיפולים האפשריים, בסוסים, במים, באומנות. במזיקה. ריגשי, פסיכולוגי, מה לא.

ואז ריחמו עלי מהשמיים, במקרה או שלא, קראתי את הספר שלך 'אמון' והבנתי שאני עסוקה בלחץ

בעלי היה לוקח את התעודת זהות שלו ואומר לי בחיוך: "אישתי, שימי לב מה אני רואה כאן, אני דתי! אני! שומר מצוות! מה עוד אני רואה? שאני נשוי! וואו, זה קרה גם לי! והכי מוזר, כתוב כאן שיש לי שישה ילדים! לי! שישה! ואיזה חמודים! מאיפה הם הגיעו, תגידי? זה שלי???"

אנחנו מוקפים ניסים! ידיים, רגליים, ילדים, בית, עבודה, מצווה שעשינו הבוקר, שמש זורחת, ילד צוחק. אם חושבים על זה רק רגע קולטים שזה נס והכל נראה כמו חלום!

"ניסים" בא עם המילה "ונפלאות".

מה זה נפלא? זה לא מקסים, אלא נסתר, סמוי מן העין, כי ניסים יש, השאלה היא אם אנחנו מחליטים, לפעמים בכח, לראות אותם ושמים עליהם את הפוקוס.

מה קורה כשהמופלא הופך לגלוי ונהיה נפלא? מה קורה כשאנחנו קולטים שהניסים עפים סביבנו בקצב?

מגיעים עוד!

למה? כי העולם הזה הוא מלשון 'העלם', הוא משחק מחבואים אחד גדול שבו אנחנו אמורים לחפש